งานศิลปกรรมและวัฒนธรรมลัทธิเต๋า วัดหย่งเล่อกง : แนวทางการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

Taoist Artistic and Cultural Heritage of Yongle Palace: Frameworks for Managing Cultural Tourism

Received October 2, 2024
Revised June 12, 2025
Accepted June 12, 2025

ฉง เฉิน [1]
ภูวษา เรืองชีวิน[*2]
ภรดี พันธุภากร [3]

บทคัดย่อ

วัดหยงเล่อกงสร้างขึ้นในยุคราชวงศ์หยวน เป็นบ้านบรรพบุรุษของสำนักฉวนเจินที่มีจิตรกรรมฝาผนังขนาดใหญ่และหลากหลายที่สุดที่หลงเหลือในสมัยนั้น งานวิจัยนี้ศึกษาภูมิหลัง รูปแบบศิลปกรรมและแนวความคิด คติความเชื่อในวัฒนธรรมลัทธิเต๋าและวิเคราะห์คุณค่าทางศิลปะภายในบริบทเชิงพื้นที่ สู่การวางแผนการจัดการการท่องเที่ยวภายใต้แนวคิดวัฒนธรรมสร้างสรรค์ เพื่อส่งเสริมและยกระดับภาพลักษณ์และการเผยแพร่ของวัดหย่งเล่อกง การวิจัยนี้ใช้วิธีดำเนินการโดยการวิเคราะห์เอกสาร และการสำรวจภาคสนาม โดยใช้ทฤษฎีความคิดสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมในการวิเคราะห์งานศิลปกรรม และวัฒนธรรมลัทธิเต๋า ในวัดหยงเล่อกง รวมถึงทฤษฎีการจัดการด้านการท่องเที่ยว ผลการวิจัยพบว่าจิตรกรรมและสถาปัตยกรรมของวัดมีคุณค่าสูงทางประวัติศาสตร์และทางด้านศิลปะ ซึ่งสะท้อนความหมายทางศาสนาและเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมลัทธิเต๋าได้อย่างลึกซึ้ง สามารถนำไปสู่แนวทางการจัดการ ด้านการอนุรักษ์จิตรกรรมด้วยระบบดิจิทัลและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางด้านวัฒนธรรม สำหรับส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวของวัดหยงเล่อกงได้อย่างยั่งยืน

คำสำคัญ: วัดหย่งเล่อกง, วัฒนธรรมลัทธิเต๋า, การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม, ผลิตภัณฑ์ความคิดสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม, การจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

[1] นิสิตหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการจัดการวัฒนธรรมศิลปะ, คณะศิลปกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา
[2] ผู้ช่วยศาสตราจารย์, ดร., สาขาการจัดการวัฒนธรรมศิลปะ, คณะศิลปกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา, อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
[3] ศาสตราจารย์, สาขาการจัดการวัฒนธรรมศิลปะ, คณะศิลปกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา, อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

Abstract

Yongle Palace, constructed during the Yuan Dynasty, serves as the ancestral site of the Quanzhen School of Taoism and houses the most extensive and diverse surviving Taoist mural paintings of that period. This research examines the historical background, artistic styles, philosophical concepts, and Taoist beliefs reflected in the temple's visual culture. It analyzes the artistic values within their spatial and cultural context and explores strategies for cultural tourism management based on the concept of creative culture. The objective is to enhance the image and dissemination of Yongle Palace as a significant cultural heritage site.

This research was conducted through document analysis and field surveys. It applies the theory of cultural creativity to analyze the artworks and Taoist cultural elements of Yongle Palace, alongside tourism management theories. The findings indicate that the murals and architecture of the temple possess profound historical and artistic value, conveying deep religious meanings and a strong connection to Taoist culture. These insights contribute to proposals for conservation strategies, including digital preservation of mural paintings, and the development of cultural products to promote sustainable tourism at Yongle Palace.

Keywords: Yongle Palace, Taoism Imaginings, Cultural Tourism, Cultural and Creative Products, Cultural Tourism Management

บทนำ

วัดหย่งเล่อกง ตั้งอยู่ในเมืองอวิ้นเฉิง มณฑลซานซี เป็นศาสนสถานลัทธิเต๋าที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในประวัติศาสตร์จีน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในฐานะหนึ่งในสามศูนย์กลางหลักของนิกายฉวนเจิน ภายในวัดยังคงรักษาจิตรกรรมฝาผนังอันทรงคุณค่าไว้ได้อย่างสมบูรณ์ ซึ่งถือเป็นหนึ่งในตัวอย่างที่สำคัญที่สุดของศิลปกรรมลัทธิเต๋าที่หลงเหลือจากสมัยราชวงศ์หยวน โดยจิตรกรรมในวัดแห่งนี้มิใช่เพียงภาพประดับฝาผนัง แต่ยังสะท้อนโครงสร้างความเชื่อ คติธรรม และลำดับทางจักรวาลวิทยา (cosmology) ของลัทธิเต๋าไว้อย่างละเอียดลึกซึ้ง

การใช้พื้นที่ในองค์ประกอบของศิลปกรรมภายในวัดยังสัมพันธ์กับแนวคิดทางวัฒนธรรมลัทธิเต๋าโดยถ่ายทอดผ่านโทนสี ทิศทาง และองค์ประกอบทางศิลป์ที่มีความหมายเชิงสัญลักษณ์ ศิลปกรรมเหล่านี้จึงเป็นเสมือน “ภาษาภาพ” ที่ถ่ายทอดปรัชญาและหลักธรรมลัทธิเต๋าไว้ในเชิงศิลป์อย่างประณีตแม้ว่าวัดหย่งเล่อกงจะได้รับการบูรณะและพัฒนาในบางด้าน (Ce, 2021) แต่กลับยัง

ขาดการพัฒนาระบบการท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพ การออกแบบผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์และการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อสมัยใหม่ ซึ่งส่งผลให้ไม่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้ในระดับที่เหมาะสมและยังไม่สามารถถ่ายทอดคุณค่าทางวัฒนธรรมของสถานที่นี้ออกไปได้อย่างเต็มที่

ดังนั้นในบริบทของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ซึ่งมุ่งเน้นให้ผู้เยี่ยมชมได้สัมผัสกับคุณค่าของวัฒนธรรมท้องถิ่นและประสบการณ์เชิงลึกผ่านการท่องเที่ยว ส่งผลต่องานวิจัยในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาได้เน้นไปที่การพัฒนาผลิตภัณฑ์ การบริหารประสบการณ์ และการใช้ทรัพยากรทางวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน ในขณะเดียวกัน นโยบายของรัฐบาลจีนก็ได้ให้ความสำคัญกับการสร้าง “อำนาจอ่อนทางวัฒนธรรม” ผ่านการพัฒนาเชิงยุทธศาสตร์ ทั้งในระดับชุมชนและประเทศ แนวคิดเรื่อง “ความคิดสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม” จึงได้รับความสนใจในฐานะกลไกสำคัญในการเปลี่ยนแปลงแหล่งมรดกให้กลายเป็นพื้นที่สร้างสรรค์ผ่านการออกแบบประสบการณ์รวมไปถึงผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมใหม่ ๆ ที่ตอบโจทย์นักท่องเที่ยวรุ่นใหม่ แนวทางนี้ไม่เพียงช่วยเพิ่มภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวเท่านั้น แต่ยังสามารถกระตุ้นเศรษฐกิจท้องถิ่นและส่งเสริมการอนุรักษ์ได้อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

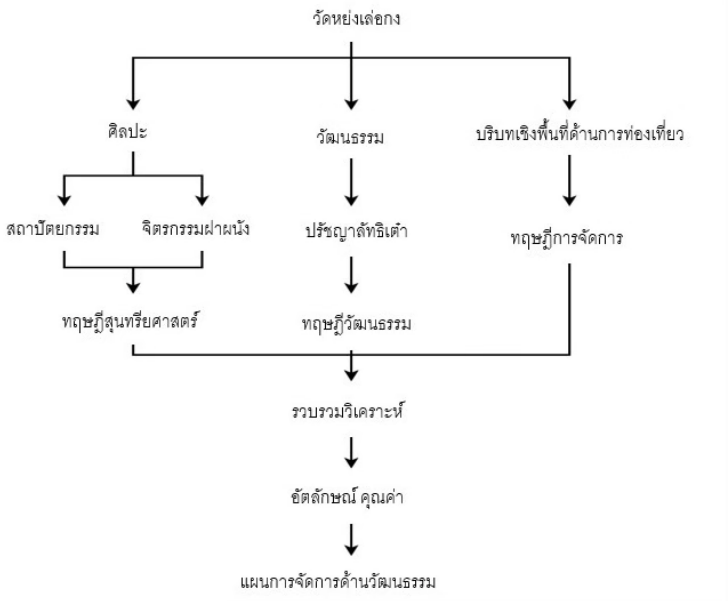
1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ภูมิหลัง รูปแบบศิลปกรรมและแนวความคิด คติความเชื่อในวัฒนธรรมลัทธิเต๋าของวัดหย่งเล่อกง

2. เพื่อวิเคราะห์และสังเคราะห์อัตลักษณ์ คุณค่าทางศิลปะและวัฒนธรรมในบริบทเชิงพื้นที่สู่การจัดการการท่องเที่ยวภายใต้แนวคิดวัฒนธรรมสร้างสรรค์

3. เพื่อสร้างรูปแบบการจัดการพัฒนาวัฒนธรรมสร้างสรรค์และการท่องเที่ยว และนำรูปแบบนี้มาประยุกต์ใช้เป็นแผนการจัดการในพื้นที่สถานที่ท่องเที่ยววัดหย่งเล่อกง เพื่อส่งเสริมและยกระดับภาพลักษณ์และการเผยแพร่ของวัดหย่งเล่อกง

กรอบแนวคิด

งานวิจัยนี้มุ่งเน้นไปที่สามประเด็นหลัก ได้แก่ รูปแบบทางศิลปกรรม วัฒนธรรมลัทธิเต๋า และการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่ของวัดหย่งเล่อกง โดยทำการสำรวจด้านสถาปัตยกรรมและจิตรกรรมฝาผนัง ผ่านการวิเคราะห์เชิงนามธรรมตามทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ ด้านวัฒนธรรม จะศึกษาแนวความคิดลัทธิเต๋าโดยใช้ทฤษฎีวัฒนธรรมในการวิเคราะห์ ในขณะที่ด้านการท่องเที่ยว จะใช้ทฤษฎีการจัดการ ทฤษฎีวัฒนธรรม และทฤษฎีการจัดการร่วมกัน เพื่อนำเสนอภาพรวมของศิลปะวัฒนธรรมและสถานการณ์การท่องเที่ยวในปัจจุบัน ก่อนที่จะเสนอแผนการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับวัดหย่งเล่อกง

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดงานวิจัย
ที่มา : Cong Chen, 2023

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การวิจัยเอกสาร

ค้นหาและรวบรวมข้อมูลที่จะทำผ่านเอกสารที่เผยแพร่ รวมถึงการค้นหาผ่านทางอินเทอร์เน็ต เนื่องจากวัตถุประสงค์การวิจัยนี้คือวัฒนธรรมลัทธิเต๋าและการบริหารจัดการวัฒนธรรมของวัดหย่งเล่อกง การรวบรวมข้อมูลภาพจึงมีความสำคัญเป็นพิเศษ อย่างไรก็ตาม ต้องขอชี้แจงเป็นพิเศษว่าเนื่องจากภายใน วัดหย่งเล่อกงไม่อนุญาตให้ถ่ายภาพ ดังนั้นข้อมูลภาพที่มีอยู่จะมาจากเว็บไซต์ทางการของวัดหย่งเล่อกงและการสัมภาษณ์จากสื่อที่มีความน่าเชื่อถือเท่านั้น

2. การวิจัยแบบสหวิทยาการ

งานวิจัยนี้ทำการศึกษาผ่านการบูรณาการสาขาวิชาด้านศิลปะ สุนทรียศาสตร์ วัฒนธรรม และการจัดการการท่องเที่ยว เพื่อนำไปสู่แผนการจัดการโครงการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสร้างสรรค์วัดหย่งเล่อกง

3.การวิจัยภาคสนาม

3.1 การสำรวจ โดยการศึกษาสถาปัตยกรรม จิตรกรรมฝาผนัง ตัวละครและเรื่องราวของวัดหย่งเล่อกงอย่างครอบคลุม ผู้วิจัยได้ทำการลงพื้นที่ภาคสนาม เก็บข้อมูลในเชิงลึกผ่านการการใช้แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม ข้อมูลโดยตรงจะถูกเก็บรวบรวมเพื่อวิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลจากการวิจัยด้านเอกสาร

3.2 การสัมภาษณ์

ผู้วิจัยได้ใช้แบบสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักต่าง ๆ ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่วัดหย่งเล่อกงโดยมีเจ้าหน้าที่ด้านการจัดการโครงการวัฒนธรรม เจ้าหน้าที่ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมและเจ้าหน้าที่ด้านการบริหาร นอกจากนี้ยังได้สัมภาษณ์ผู้ที่อยู่อาศัยในชุมชนใกล้เคียงที่มีความสัมพันธ์กับวัด และพนักงานจากผู้จัดจำหน่ายภายนอกรวมถึงผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่มีประสบการณ์ในด้านการจัดการวัฒนธรรม ผู้บริหารบริษัทการท่องเที่ยวและมัคคุเทศน์ สำหรับข้อมูลและมุมมองเกี่ยวกับวัดหย่งเล่อกงและการท่องเที่ยวในพื้นที่

3.3 การใช้แบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้ออกแบบแบบสอบถามโดยมีกลุ่มเป้าหมาย คือจำนวนนักท่องเที่ยว จำนวน 50 คน ในการสอบถามการประเมินคุณค่าและลักษณะทางวัฒนธรรมของวัดหย่งเล่อกงและการปรับปรุงการจัดการการท่องเที่ยวของวัดหย่งเล่อกง โดยแบ่งกลุ่มเป้าหมายออกเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มเยาวชน กลุ่มนักศึกษา กลุ่มคนทำงาน กลุ่มคนที่มีกำลังซื้อ กลุ่มคนที่มีประสบการณ์ชีวิตและกลุ่มผู้สูงอายุ ใช้วิธีการเก็บข้อมูลทั้งแบบออนไลน์และออฟไลน์ ด้วยการแจกแบบสอบถาม ส่วนการเก็บข้อมูลแบบออนไลน์นั้นจะให้พนักงานหรือมัคคุเทศก์ของวัดหย่งเล่อกงส่งผ่านเว็บไซต์ของแบบสอบถาม เพื่อเชิญชวนนักท่องเที่ยวให้เข้ามาตอบ

ผลการวิจัย

1. วัฒนธรรมลัทธิเต๋าในวัดหย่งเล่อกง

1.1 ภูมิหลังและพัฒนาการทางประวัติศาสตร์วัดหย่งเลอกง

วัดหย่งเล่อกงถูกบันทึกครั้งแรกในคัมภีร์เต๋า “เต้าจ้าง” โดยเป็นสถานที่ที่หลี่ว์ต้งปิน หนึ่งในแปดเซียนตามความเชื่อของลัทธิเต๋าเติบโตที่นั่น หลังจากที่ท่านเสียชีวิต คนในหมู่บ้านได้เปลี่ยนอดีตที่พักของท่านเป็นศาลหลี่ว์กงเพื่อให้ผู้คนสักการะบูชา ต่อมาในยุคปลายราชวงศ์จิน ผู้ที่มีความศรัทธาในหลี่ว์ต้งปินเพิ่มขึ้นอย่างมาก ทำให้มีการสร้างวัดหย่งเล่อกงใหม่ใช้เวลานานกว่า 110 ปี จนกระทั่งในปี 1958 ได้มีการย้ายวัดมายังที่ตั้งปัจจุบันเพื่อการบูรณะและอนุรักษ์วัดให้คงอยู่ (Bai Su, 1962, 80-87)

ตารางที่ 1 เหตุการณ์สำคัญของวัดหย่งเล่อกงในอดีต

พัฒนาการและเหตุการณ์สำคัญของวัดหย่งเล่อกง	
สมัย	**เหตุการณ์สำคัญ**
ยุคปลายราชวงศ์ถัง (ปี 907)	อดีตที่พำนักของ หลี่ว์ต้งปิน ถูกเปลี่ยนเป็นศาลหลี่ว์กง ให้ผู้คนสักการะบูชาตลอดปี

ยุคปลายราชวงศ์จิน (ปี 1223-1234)	ผู้เลื่อมใสศรัทธาเพิ่มจำนวนขึ้นเรื่อย ๆ จึงค่อย ๆ ต่อเติมขยับขยายจนกลายเป็นอารามเต๋า
รัชศกปีที่ 3 ของจักรพรรดินีไหน่หม่าเจิน ราชวงศ์หยวน (ปี 1244)	อารามเต๋าถูกไฟป่าเผาทำลาย
รัชศกติ้งจงปีที่สอง (ปี 1247)	“เลื่อนขั้นจากอารามเป็นวัด” มีการก่อสร้างและซ่อมแซมครั้งใหญ่
รัชศกจงถ่งปีที่สาม (ปี 1262)	ตำหนักทั้งสาม ได้แก่ ตำหนักซานชิง ตำหนักฉุนหยาง และตำหนักฉงหยางก่อสร้างแล้วเสร็จ
รัชศกจื้อหยวนปีที่สามสิบเอ็ด (ปี 1294)	สร้างตำหนักหลงหู่
รัชศกไท่ติ้งปีที่สอง (ปี 1325)	ภาพจิตรกรรมฝาผนังของตำหนักซานชิงวาดแล้วเสร็จ
รัชศกจื้อเจิ้งปีที่สิบแปด (ปี 1358)	ภาพจิตรกรรมฝาผนังของตำหนักฉุนหยางวาดแล้วเสร็จ
ปี 1952	ตั้งสำนักงานอนุรักษ์วัตถุทางวัฒนธรรม
ปี 1958	ตัดสินใจย้ายตำแหน่ง ทำการฟื้นฟูและอนุรักษ์
ปี 1959-1965	ย้ายอาคารและภาพจิตรกรรมฝาผนังไปยังที่ตั้งใหม่

ตั้งแต่ปี 1959 ถึง 1964 การก่อสร้างอ่างเก็บน้ำซานเหมินเสียส่งผลให้วัดหย่งเล่อกงตั้งอยู่ในพื้นที่เสี่ยงอุทกภัย วัดหย่งเล่อกงจึงถูกย้ายจากที่ตั้งเดิมในหมู่บ้านจาวเสียน ตำบลหย่งเล่อ อำเภอรุ่ยเฉิง มณฑลซานซี ไปยังฝั่งตะวันออกของหมู่บ้านหลงฉวน ห่างจากอำเภอรุ่ยเฉิงไปทางเหนือ 3 กิโลเมตร ห่างจากที่ตั้งเดิมราว 20 กิโลเมตร

ภาพที่ 2 พื้นที่และการย้ายที่ตั้งวัดหย่งเล่อกง
ที่มา : Cong Chen, 2023

1.2 สถาปัตยกรรมหลักและ ภาพจิตรกรรมฝาผนังภายในวัดหย่งเล่อกง

ตำหนักซานชิง เป็นตำหนักหลักของวัดหย่งเล่อกง ภายในบูชารูปปั้นซานชิงหรือมหาเทพสูงสุดสามองค์ของลัทธิเต๋า ทั้งยังใช้ประกอบพิธีกรรมของลัทธิเต๋าและจัดกิจกรรมขนาดใหญ่ โดยมีขนาดกว้าง 7 ห้อง ลึก 4 ห้อง จันทัน 8 ช่วง หลังคาชั้นเดียวทรงปั้นหยา 5 สัน ใหญ่โตที่สุดในบรรดาตำหนักทั้งหมด (Xiaoqiang Li, 2004)

ภาพที่ 3 ตำหนักซานชิง วัดหย่งเล่อกง
ที่มา : Cong Chen, 2023

ภาพจิตรกรรมฝาผนังภายในตำหนักซานชิงที่ชื่อ “เฉาหยวนถู” เป็นผลงานของ Ma Junxiang และกลุ่มจิตรกรชาวบ้านจากเมืองลั่วหยาง มณฑลเหอหนาน ในรัชศกไท่ติ้งปีที่สองแห่งราชวงศ์หยวน (ค.ศ. 1325) เดิมทีตำหนักนี้ใช้สักการะรูปปั้นไตรวิสุทธิเทพซานชิง แต่ปัจจุบันไม่มีอยู่แล้ว ภาพจิตรกรรมฝาผนังสี่ด้าน “เฉาหยวนถู” มีองค์ประกอบที่ละเอียดและสีสันงดงาม ภาพนี้แสดงถึงเทพเจ้าที่กราบไหว้เทพสูงสุดของลัทธิเต๋า หยวนสื่อเทียนจุน โดยมีเทพ 286 องค์จัดเรียงอย่างสมมาตร รายล้อมเทพหลักทั้งแปดด้วยเทพเซียนกว่า 290 องค์ เทคนิคการวาดใช้เส้นเติมสีเข้ม และมีการปิดทอง โทนสีหลักเป็นสีเขียว พร้อมสีชาด สีขาว สีน้ำตาล และสีเหลือง ทำให้ภาพให้ความรู้สึกเรียบง่ายแต่ทรงพลังและน่าเกรงขาม (Chai, 2022)

ภาพที่ 4 ภาพจิตรกรรมฝาผนัง “เฉาหยวนถู” หน้าจั่วฝั่งตะวันออก ตำหนักซานชิง
ที่มา : Cong Chen, 2023

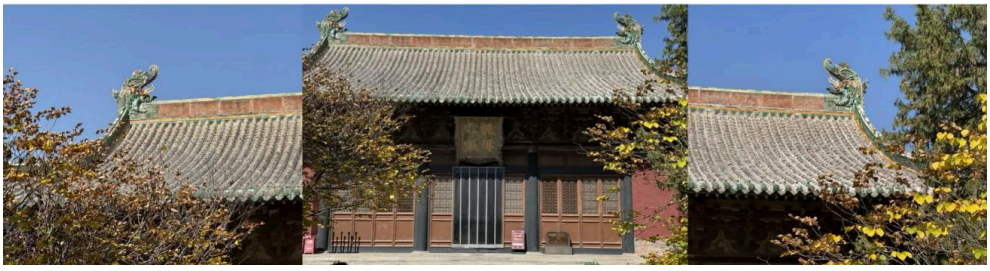
ภาพที่ 5 ภาพจิตรกรรมฝาผนัง “เฉาหยวนถู” หน้าจั่วฝั่งตะวันตก ตำหนักซานชิง
ที่มา : Cong Chen, 2023

ตำหนักอู่จี๋ หรือที่รู้จักกันในชื่อตำหนักหลงหู่ (ตำหนักมังกรพยัคฆ์) เดิมเป็นประตูทางเข้าของวัดหย่งเล่อกงในสมัยราชวงศ์หยวน เนื่องจากตำหนักเคยเป็นที่ตั้งของรูปปั้นมังกรเขียวและเสือขาวอยู่ทางทิศตะวันออกและทิศตะวันตกของตำหนัก ตรงฐานประตูทางเข้ามีสิงโตหินแกะสลักจำนวน 6 ตัว ที่มีท่าทางราวกับมีชีวิต

ภาพที่ 6 ตำหนักอู่จี๋วัดหย่งเล่อกง
ที่มา : Cong Chen, 2023

ตำหนักฉุนหยาง หรือเรียกว่าตำหนักฮุ่นเฉิงหรือตำหนักหลีว์จู่ เป็นที่สักการะหลี่ว์ต้งปิน ศาสดาผู้ก่อตั้งลัทธิเต๋า อาคารตำหนักฉุนหยางหลังนี้กว้าง 5 เจียน มีจันทัน 8 ช่วง หลังคาชั้นเดียวทรงเซียซานติ่ง ด้านหน้ามีชานและทางเดินเชื่อมต่อกับตำหนักซานชิง

ภาพที่ 7 ตำหนักฉุนหยาง วัดหย่งเล่อกง
ที่มา : Cong Chen, 2023

ตำหนักฉงหยาง หรือที่รู้จักกันในชื่อ ตำหนักชีเจิน สร้างขึ้นเพื่ออุทิศให้กับหวางฉงหยาง ผู้นำนิกายฉวนเจินแห่งลัทธิเต๋า ภาพจิตรกรรมฝาผนังภายในตำหนักฉงหยางเป็นศิลปกรรมอันล้ำค่าอย่างแท้จริง โดยภาพวาดจำนวน 49 ภาพได้พรรณนาเรื่องราวชีวประวัติของหวังฉงหยางและคำเทศนาของเหล่าสาวก

ภาพที่ 8 ตำหนักฉงหยาง วัดหย่งเล่อกง
ที่มา : Cong Chen, 2023

1.3 บทบาทของวัดหย่งเล่อกงในปัจจุบัน

วัดหย่งเล่อกงเป็นวัดลัทธิเต๋าที่ใหญ่ที่สุดและได้รับการอนุรักษ์อย่างสมบูรณ์ในจีน เป็นสถานที่สำคัญที่มีคุณค่าด้านการท่องเที่ยวอย่างมาก เนื่องจากเป็นศูนย์กลางวัฒนธรรมเต๋า ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา รัฐบาลท้องถิ่นได้ปรับปรุงสภาพแวดล้อมรอบวัดเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว วัดหย่งเล่อกงได้รับความสนใจจากคณะสำรวจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและวัฒนธรรมเมืองหยุนเฉิง ภายในวัดมีภาพจิตรกรรมฝาผนังสมัยราชวงศ์หยวน ซึ่งถือเป็นผลงานชิ้นเอกในประวัติศาสตร์ภาพจิตรกรรมจีนและของโลก และได้รับการขนานนามว่าเป็น “หอภาพศิลปะแห่งบูรพาทิศ”

2. สุนทรียภาพ คุณค่าทางศิลปกรรม และอิทธิพลที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม วัดหย่งเล่อกง

2.1 สุนทรีภาพในงานสถาปัตยกรรม

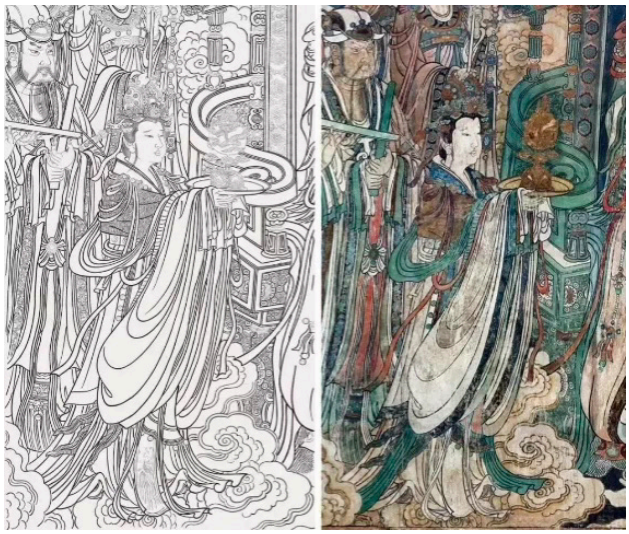
วัดหย่งเล่อกงมีสามวิหารหลัก ได้แก่ ตำหนักซานชิง ตำหนักอู่จี๋ และตำหนักฉุนหยาง โดยการออกแบบพื้นที่สะท้อนความสุนทรีย์ตามแนวคิดลัทธิเต๋า ตำหนักซานชิงตั้งอยู่บนฐานสูง มีเสาโลหะและผนังหน้าพัดทำให้พื้นที่ภายในดูกว้างขวาง ขณะที่ตำหนักอู่จี๋ใช้การลดจำนวนเสาเพื่อเพิ่มความโปร่ง รวมถึงความกลมกลืนกับธรรมชาติ ตำหนักฉุนหยางมีเสาโลหะ 4 ต้นและการจัดวางเชิงพื้นที่ที่โปร่งเพื่อสร้างความยืดหยุ่น ทั้งสามตำหนักมีการใช้วัสดุคุณภาพสูงและแสดงถึงความสำคัญในการอยู่ร่วมกับธรรมชาติอย่างสงบสุข

ภาพที่ 9 แบบจำลองโครงสร้างไม้ในสถาปัตยกรรมวัดหย่งเล่อกง
ที่มา : http://www.zgshscjxh.com/nd.jsp?id=1851

2.2 สุนทรียภาพในงานจิตรกรรมฝาผนัง

จิตรกรรมฝาผนังในวัดหย่งเล่อกงมีความโดดเด่นในเรื่องการสร้างรูปร่างตัวละครที่ประณีต แสดงถึงความใส่ใจในการจัดองค์ประกอบและการเลือกใช้สีสัน โดยภาพส่วนใหญ่ใช้สีแดง เขียว และทอง ที่ให้ความสดใส และเน้นด้วยเทคนิคการทาทองคำ เพื่อเพิ่มความสวยงามให้ภาพโดยไม่ดูฉูดฉาด โครงสร้างและการจัดวางมีความลงตัว สะท้อนถึงความหลากหลายที่รวมเป็นหนึ่งเดียวอย่างน่าทึ่ง ทำให้ผู้ชมรู้สึกตระการตาและได้สัมผัสถึงจิตวิญญาณและสุนทรียภาพในงานศิลปะนี้

ภาพที่ 10 ภาพเปรียบเทียบการถอดลายเส้นจากภาพจิตรกรรมฝาผนังในวัดหย่งเล่อกง
ที่มา : http://www.zgshscjxh.com/nd.jsp?id=1851

2.3 คุณค่าของวัดหย่งเล่อกง

วัดหย่งเล่อกงมีคุณค่าหลายด้านโดยเฉพาะด้านประวัติศาสตร์ที่เริ่มต้นตั้งแต่ปลายราชวงศ์ถัง เมื่อชาวบ้านสร้างศาลหลี่วั่กงเพื่อสักการะหลี่วั่ตังปิน และมีการพัฒนา สักการะบูชาอย่างต่อเนื่อง จนกลายเป็นศูนย์กลางของความเชื่อลัทธิเต๋าที่สำคัญ ด้านศิลปกรรม วัดนี้มีจิตรกรรมฝาผนังที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และความงามระดับโลก สื่อถึงศิลปะแบบดั้งเดิมจากหลายราชวงศ์ ส่วนด้านการท่องเที่ยว วัดหย่งเล่อกงเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่ดึงดูดผู้คน สะท้อนวัฒนธรรมทางศาสนาและเป็นแหล่งมรดกวัฒนธรรมที่สำคัญ พร้อมทั้งได้รับการยกย่องว่าเป็น “หอศิลป์แห่งบูรพา” ซึ่งงานศิลปะที่นี่นั้น ไม่เพียงแค่เป็นผลงานทางศิลปะ แต่ยังเป็นเครื่องยืนยันถึงคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอีกด้วย

2.4 สถานการณ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสร้างสรรค์ของวัดหย่งเล่อกงในปัจจุบัน

วัดหย่งเล่อกงตั้งอยู่ในเขตอำเภอรั่วเฉิง เมืองหยุนเฉิง มณฑลซานซี ปัจจุบันยังคงมีข้อจำกัดเรื่องความสะดวกในการเดินทาง ซึ่งวัดหย่งเล่อกงยังไม่ได้สร้างภาพลักษณ์หรือสัญลักษณ์ที่เป็นที่จดจำมากนัก (Peng Qin, 2019) โดยในด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว มีการนำคณะสำรวจโครงการลงทุนการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเมืองหยุนเฉิงมาสำรวจพื้นที่จริง เพื่อดึงดูดการลงทุนในโครงการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม แต่วัดหย่งเล่อกงยังมีข้อจำกัดในด้านการคมนาคม การเผยแพร่ การประชาสัมพันธ์ และนโยบายการท่องเที่ยวที่ควรได้รับการพัฒนา

3. แนวทางพัฒนาและการจัดการด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมวัดหย่งเล่อกง

จากการศึกษาและการสำรวจในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และสร้างแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในฐานะแหล่งท่องเที่ยว มีรายละเอียดดังนี้

3.1 การจัดการรูปแบบระบบการนำเสนอเรื่องราวลัทธิเต๋า

การนำเสนอเรื่องราวของลัทธิเต๋าในแหล่งท่องเที่ยวเป็นการส่งเสริมวัฒนธรรมและบริการนำชมที่ช่วยให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้าใจและสัมผัสกับวัฒนธรรมได้อย่างลึกซึ้ง โครงการนี้มุ่งเน้นการพัฒนาวิธีการเล่าเรื่องในรูปแบบที่หลากหลายเพื่อให้เกิดความสนใจและประสบการณ์ที่หลากหลายสำหรับนักท่องเที่ยว ตามที่ปรากฏในภาพที่ 12

ภาพที่ 11 รูปแบบระบบการนำเสนอเรื่องราวลัทธิเต๋า
ที่มา : Cong Chen, 2023

3.2 การออกแบบการจัด workshop ความรู้ด้านสมุนไพรภายใต้ความเชื่อของลัทธิเต๋า

สมุนไพรมีบทบาทสำคัญในลัทธิเต๋า โดย workshop ความรู้ด้านสมุนไพรช่วยให้นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้เกี่ยวกับสมุนไพรที่นิยมใช้และมีประโยชน์ต่อสุขภาพ นอกจากนี้ยังมีการออกแบบกิจกรรมผลิตภัณฑ์ทำมือในการผลิตภัณฑ์สมุนไพรอย่างง่ายด้วยตนเอง เช่น ชาสมุนไพร หรือถุงหอมสมุนไพร กิจกรรมนี้ทำให้ผู้เข้าร่วมเข้าใจและได้สัมผัสกับวัฒนธรรมลัทธิเต๋ามากขึ้น โครงการได้มีการออกแบบและพัฒนาขั้นตอนของการความรู้ด้านสมุนไพรไว้อย่างเหมาะสม

ภาพที่ 12 แนวทางการจัดการด้านการให้ความรู้ด้านเกี่ยวกับสมุนไพร
ที่มา : Cong Chen, 2023

3.3 แผนการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในฐานะศูนย์วัฒนธรรมลัทธิเต๋า

3.3.1 กิจกรรมร่วมสัมผัสพิธีกรรมแบบลัทธิเต๋า

พิธีกรรมของลัทธิเต๋าเป็นการแสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมแบบลัทธิเต๋าอย่างชัดเจน โดยผสมผสานศิลปะหลากหลายรูปแบบ เช่น ดนตรี การเต้นรำและวรรณกรรม ตัวอย่างเช่น พิธีบวงสรวง: ศาลหลี่จู่มีเป้าหมายหลักคือการบวงสรวงเทพหลี่จู่ ซึ่งได้รับการยกย่องว่าเป็นหนึ่งในผู้ก่อตั้งและเทพสำคัญของลัทธิเต๋า ในพิธีนี้ รูปปั้นของเทพหลี่จู่จะตั้งอยู่ในตำแหน่งตรงกลางเพื่อให้ผู้คนได้สักการะบูชา เครื่องสักการะจะประกอบด้วยอาหาร เครื่องดื่ม ดอกไม้ และธูปเทียน ซึ่งถือเป็น

ของถวายแด่เทพหลี่จู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ศาลหลี่จู่ยังมีการถวายผ้ายันต์และน้ำมนต์ซึ่งมีความหมายที่พิเศษในทางศาสนา สำหรับพิธี “ไจ้เจี้ยว” (พิธีอธิษฐานขอพร) นักพรต จะสวดบทสวดและคาถาที่เกี่ยวกับเทพหลี่จู่ เพื่อขอพรและการคุ้มครองจากท่าน บทสวดและคาถาเหล่านี้ เป็นส่วนหนึ่งของพิธีกรรมที่มีความหมายทางศาสนาอันลึกซึ้ง เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้เข้าใจและสัมผัสกับประเพณีนี้อย่างลึกซึ้ง ดังนั้นผู้วิจัยจึงจัดโครงการเพื่อเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้เข้าร่วมในพิธีกรรมสำคัญต่าง ๆ เช่น พิธีไจ้เจี้ยวและงานพิธีอื่น ๆ นักท่องเที่ยวจะได้เรียนรู้พิธีการแบบลัทธิเต๋า บทสวดพื้นฐาน และสามารถเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของพิธีได้ เพื่อสัมผัสถึงความศักดิ์สิทธิ์และความมีมนต์ขลังของพิธีกรรม พิธีกรรมแบบลัทธิเต๋าในวัดหย่งเล่อกงเป็นการนำเสนอวัฒนธรรมลัทธิเต๋าอย่างชัดเจน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้และสัมผัสกับความน่าเคารพและศักดิ์สิทธิ์ของพิธีกรรมแบบลัทธิเต๋าอย่างลึกซึ้งผ่านกิจกรรมที่ออกแบบมาให้เสริมสร้างประสบการณ์นี้อย่างแท้จริง

ภาพที่ 14 กิจกรรมร่วมสัมผัสพิธีกรรมแบบลัทธิเต๋า
ที่มา : Cong Chen, 2023

3.3.2 กิจกรรมสู่การเผยแพร่การบำรุงสุขภาพแบบลัทธิเต๋า

ในแผนการจัดกิจกรรมดูแลสุขภาพ สามารถออกแบบได้หลากหลายรายการ เช่น ไทเก็ก อาหารบำรุงสุขภาพ และการทำสมาธิ เพื่อมอบประสบการณ์ดูแลสุขภาพที่ครบถ้วนให้แก่นักท่องเที่ยว โดยใช้ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมเพื่อสร้างประสบการณ์ที่มีเอกลักษณ์และลึกซึ้ง โดยการออกแบบและพัฒนาเป็นขั้นตอน

ภาพที่ 15 กิจกรรมสู่การเผยแพร่การบำรุงสุขภาพแบบเต๋า
ที่มา : Cong Chen, 2023

3.4 แผนการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในฐานะพิพิธภัณฑ์ศิลปะและประวัติศาสตร์

3.4.1 รูปแบบกิจกรรมการชมศิลปะลัทธิเต๋า

ผู้วิจัยได้วางแนวทางการจัดโครงการสำหรับพื้นที่นิทรรศการพิเศษเพื่อแสดงผลงานศิลปะลัทธิเต๋า พร้อมออกแบบโซนสัมผัสประสบการณ์ศิลปะแบบโต้ตอบให้นักท่องเที่ยวได้ฝึกการประดิษฐ์ตัวอักษรหรือวาดภาพตามลัทธิเต๋า เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์และให้สัมผัสถึงเสน่ห์ของศิลปะลัทธิเต๋าอย่างลึกซึ้ง ผ่านการออกแบบและพัฒนาในแต่ละขั้นตอน

ภาพที่ 16 แนวทางการจัดการรูปแบบกิจกรรมการชมศิลปะลัทธิเต๋า
ที่มา : Cong Chen, 2023

3.5 แผนการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์และพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยว

3.5.1 กลยุทธ์การท่องเที่ยวแบบออนไลน์สร้างประสบการณ์เชิงปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคโนโลยี

ผู้วิจัยยังนำเสนอแนวทางการนำชมแบบโต้ตอบผ่านแอปพลิเคชันมือถือที่ผสานเทคโนโลยีระบุตำแหน่งและบริการนำชมที่ปรับให้เหมาะกับนักท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มความเข้าใจเกี่ยวกับวัดหย่งเล่อกง นอกจากนี้ยังใช้เทคโนโลยีเสมือนจริง (VR) และเสริมจริง (AR) เพื่อสร้างประสบการณ์ที่สมจริงเกี่ยวกับพิธีกรรมลัทธิเต๋าและเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ ทำให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมและรู้สึกเสมือนจริงในการเยี่ยมชมมากขึ้น

ภาพที่ 17 ตัวอย่างการออกแบบแอปพลิเคชั่นนำเที่ยววัดหย่งเล่อกง
ที่มา : Cong Chen, 2023

3.5.2 แผนการออกแบบผลิตภัณฑ์เชิงวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ของวัดหย่งเล่อกง

นอกจากนี้ในงานวิจัยยังได้พัฒนาแผนการออกแบบผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมสำหรับวัดหย่งเล่อกง โดยเริ่มจากการสำรวจความชื่นชอบของนักท่องเที่ยวและความต้องการของตลาด ผลจากการสำรวจถูกนำมาใช้เป็นแนวทางในการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่สะท้อนลักษณะเฉพาะของวัดหย่งเล่อกง พร้อมทั้งร่วมมือกับผู้ผลิตที่เหมาะสมในการผลิต

ภาพที่ 18 แผนการออกแบบผลิตภัณฑ์เชิงวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ของวัดหย่งเล่อกง
ที่มา : Cong Chen, 2023

ในการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรม ผู้วิจัยใช้รูปแบบของงานศิลปกรรมในภาพจิตรกรรมฝาผนังของวัดหย่งเล่อกง ซึ่งปรากฏสัตว์มงคลในตำนานโบราณของจีนเป็นสัญลักษณ์ของโชคลาภและความเป็นสิริมงคล ซึ่งแฝงไปด้วยตำนานและความหมายทางวัฒนธรรมที่ลึกซึ้ง ลวดลายสัญลักษณ์ลัทธิเต๋า เช่น มังกรดั้นเมฆ ดอกเสวียนฮวา ดอกบัว และดอกโบตั๋น แสดงถึงความกลมกลืนและความสำเร็จทางศิลปวัฒนธรรมลัทธิเต๋า ผู้เขียนเลือกใช้สัตว์มงคล เช่น มังกร เสือและนกกระเรียน มาใช้ประยุกต์ในการออกแบบ ซึ่งสะท้อนเอกลักษณ์ของจิตรกรรมฝาผนัง และสร้างแรงบันดาลใจสำหรับการออกแบบสมัยใหม่รวมไปถึงลักษณะทางวัฒนธรรมที่ได้รับการสกัดออกมา ผู้วิจัยนำองค์ประกอบภาพหลักเชิงอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมจากจิตรกรรมฝาผนังมาใช้ เช่น การออกแบบโลโก้ การใช้ตัวอักษรโบราณบางตัว และการจับคู่สีที่สื่อถึงวัฒนธรรมของวัด องค์ประกอบเหล่านี้จะกลายเป็นหัวใจสำคัญในการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรม เพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความเชื่อมโยงแนบแน่นกับวัฒนธรรมของวัดหย่งเล่อกง องค์ประกอบภาพหลักที่ใช้ประกอบการออกแบบประกอบด้วย ภูเขา สายน้ำ เมฆ และลายเส้นต่าง ๆ ที่สะท้อนวัฒนธรรมจีนโบราณ

ภาพที่ 19 องค์ประกอบที่ได้จากภาพจิตรกรรมวัดหย่งเล่อกง: สัตว์มงคลและลวดลายสัญลักษณ์
ที่มา : Cong Chen, 2023

ภาพที่ 20 องค์ประกอบที่ได้จากภาพจิตรกรรมวัดหย่งเล่อกง: ภูเขา สายน้ำและเมฆ
ที่มา : Cong Chen, 2023

ในการออกแบบของที่ระลึกที่เกี่ยวข้องกับลักษณะเฉพาะของวัดหย่งเล่อกง จึงปรากฏดังตัวอย่างในตารางที่ 2 เช่น แก้วที่มีโลโก้ของวัดหย่งเล่อกงหรือมีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับวัดหย่งเล่อกง เช่น แม่เหล็กติดตู้เย็น ผลิตภัณฑ์ประเภทนี้ไม่เพียงแต่สามารถถ่ายทอดข้อมูลทางวัฒนธรรมของวัดหย่งเล่อกงเท่านั้น แต่ยังมีความเป็นประโยชน์ทำให้เป็นตัวเลือกที่นักท่องเที่ยวนิยม

ตารางที่ 2 แนวทางการออกแบบของที่ระลึกของวัดหย่งเล่อกง ที่มา : Cong Chen, 2023

สถานที่	ผลิตภัณฑ์	รูปภาพ	ประเภท
พิพิธภัณฑ์สร้างสรรค์วัฒนธรรม	เข็มกลัด		ของประดับตกแต่ง
พิพิธภัณฑ์คลองใหญ่	ถุงหอม เข็มกลัด		ของประดับตกแต่ง
	บรรจุภัณฑ์อาหาร เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร		ของประดับตกแต่ง

3.5.3 กลยุทธ์และแนวทางในการประชาสัมพันธ์

จากการสำรวจภาคสนามของผู้วิจัยและผลการวิเคราะห์แบบสอบถาม พบว่า กลุ่มผู้ใช้บริการหลักของวัดหย่งเล่อกงส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ซึ่งมีสัดส่วนมากกว่าเพศชายอย่างชัดเจน ขณะที่กลุ่มอายุที่มีสัดส่วนมากที่สุดคือช่วงอายุ 30–35 ปี รองลงมาคือกลุ่มอายุ 35–40 ปี และ 25–30 ปีตามลำดับ ส่วนกลุ่มที่มีสัดส่วนน้อยที่สุดคือกลุ่มอายุต่ำกว่า 25 ปี และกลุ่มอายุ 50 ปีขึ้นไป ข้อมูลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า กลุ่มเป้าหมายหลักของวัดอยู่ในช่วงวัยทำงานตอนต้นถึงกลาง และมีแนวโน้มเป็นผู้หญิงที่สนใจในศิลปวัฒนธรรมและสุขภาวะทางเลือก ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการออกแบบกิจกรรมประชาสัมพันธ์และการจัดการประสบการณ์การท่องเที่ยวในอนาคตให้เหมาะสม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสารและการเข้าถึงกลุ่มผู้บริโภคผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ได้อย่างตรงจุดมากยิ่งขึ้น

ตารางที่ 3 ลักษณะผู้ใช้บริการหลักที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของวัดหย่งเล่อกง

เพศ	**ชาย**	**หญิง**	**คีย์เวิร์ด**	**วัยรุ่นสายอาร์ต การดูแลสุขภาพตามหลักลัทธิเต๋า กระแสนิยมของจีน การยอมรับสิ่งใหม่ๆ**			
	38.3%	**61.7%**					
อายุ	20-25	20-25	25-30	30-35	35-40	40-50	50+
สัดส่วน	5.3%	10.5%	18.6%	24.5%	21.3%	12.4%	7.4%

สรุปและอภิปรายผล

วัดหย่งเล่อกงมีคุณค่าอย่างมากในวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีน แต่เมื่อเทียบกับสถานที่ท่องเที่ยวชื่อดัง เช่น พระราชวังต้องห้ามและตุนหวง วัดหย่งเล่อกงกลับมีชื่อเสียงและการตลาดที่ล้าหลัง งานวิจัยนี้จึงวิเคราะห์คุณค่าทางประวัติศาสตร์และศิลปะของวัด โดยเฉพาะจิตรกรรมฝาผนังและสถาปัตยกรรม พร้อมทั้งออกแบบแผนการบริหารจัดการทางวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่ผสมผสานหลากหลายทฤษฎี

สำหรับการบริหารจัดการการท่องเที่ยว มีการเสนอระบบมัคคุเทศก์ การบรรยายเรื่องลัทธิเต๋าและเวิร์กชอปการแพทย์แผนจีน เพื่อให้ความรู้และเพิ่มประสบการณ์ให้นักท่องเที่ยวเข้าใจประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น โครงการการบริหารจัดการวัฒนธรรมลัทธิเต๋ารวมถึงหลักสูตรปรัชญาและการสัมผัสพิธีกรรม ช่วยส่งเสริมการสืบทอดวัฒนธรรมผ่านกิจกรรมการศึกษา โดยใช้ทฤษฎีวัฒนธรรมและมานุษยวิทยาเชิงศาสนาเป็นพื้นฐาน

ในด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ ได้นำองค์ประกอบจากจิตรกรรมฝาผนังของวัด เช่น สัญลักษณ์คาถาลัทธิเต๋า มาผสานกับการออกแบบสมัยใหม่เพื่อเพิ่มความน่าสนใจ สุดท้ายได้เสนอการสร้างความน่าเชื่อถือในระดับสากลผ่านความร่วมมือกับแบรนด์ที่มีชื่อเสียงและการโปรโมตในโซเชียลมีเดีย

และจากลักษณะผู้ใช้บริการที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของวัดหย่งเล่อกง สรุปได้ว่า กลุ่มเป้าหมายหลักของวัดหย่งเล่อกงเป็นเพศหญิง และอยู่ในช่วงอายุ 30–40 ปี ซึ่งชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการออกแบบผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมและกิจกรรมประชาสัมพันธ์ให้ตอบสนองความสนใจของผู้หญิงวัยทำงานเป็นหลัก ขณะเดียวกัน กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปีและมากกว่า 50 ปีมีจำนวนน้อย จึงควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาแผนการท่องเที่ยวที่เน้นกลุ่มวัยกลางคนเป็นหลัก นอกจากนี้ คีย์เวิร์ดที่สะท้อนพฤติกรรมและความสนใจของกลุ่มเป้าหมายยังสามารถใช้เป็นแนวทางในการกำหนดธีมกิจกรรมและวางกลยุทธ์การตลาดออนไลน์ให้เข้าถึงกลุ่มผู้บริโภคได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะการวิจัย

แม้ว่าวัดหย่งเล่อกงจะมีผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมหลากหลายประเภท แต่ผลการขายกลับไม่ดี สาเหตุหลักมาจากข้อจำกัดด้านการเดินทางที่ซับซ้อน ผู้เข้าชมส่วนใหญ่จึงมาจากมณฑลซานซี ขณะที่นักท่องเที่ยวจากพื้นที่อื่นมีจำนวนน้อย แม้การเดินทางไปยังวัดจะไม่สะดวก แต่จิตรกรรมฝาผนังของวัดหย่งเล่อกงเป็นที่ยอมรับในฐานะสถานที่สอนศิลปะและฝึกงานให้กับสถาบันศิลปะหลายแห่งในจีน และยังเป็นฐานการศึกษาของโรงเรียนในมณฑลซานซี ผู้วิจัยเห็นว่าควรพัฒนาผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ที่สามารถทำการตลาดร่วมกับธุรกิจอื่น ๆ และพัฒนาความร่วมมือข้ามสายงาน นอกจากนี้การใช้ตลาดออนไลน์จะช่วยลดข้อจำกัดด้านการเดินทาง และสามารถขยายอิทธิพลของวัดในระดับประเทศและทั่วโลกได้

เอกสารอ้างอิง

Bai, S. (1962). Chronicle of the establishment of Yongle Palace: One of Yongle Palace's notes. Cultural Relics, (Z1), 80–87.

Bai, S. (1963). Yongle Palace investigation diary: With a chronology of Yongle Palace events. Cultural Relics, (8), 53–78.

Ci, H. (2014). Analysis and research on line art characteristics of Yongle Palace murals. Chinese Packaging Industry, (8X), 54–55.

Du, X. (1963). Architecture of Yongle Palace. Cultural Relics, (8), 3–18.

Fu, X. (1957). Yongle Palace mural. Cultural Relics, (3), 29–33.

Li, D. (2014). Exploration and application of mural language of Yongle Palace murals (Master's thesis, Capital Normal University).

Li, X. (2004). A preliminary study on the form of Taoist architecture: Taking Taoist architecture in Shanxi Province as an example (Master's thesis, Taiyuan University of Technology).

Liu, X. (2009). An analysis of the decorative beauty of Yongle Palace murals in the medium of time and space. Decorate, (6), 112–113.

Lu, H. (1958). How to copy ancient murals using traditional methods. Cultural Relics, (10), 14–15.

Qin, P. (2019). Shanxi Yongle Palace mural cultural and creative product design (Master's thesis, Central South University of Forestry and Technology).

Wu, C. (2021). Many scenic spots in Shanxi have begun to implement peak season ticket prices. China Net News, 5–6.